

PASUIT

ANTWERPEN

DECEMBER 2018

Tatyana Beloy

“Ik kan niet wachten
om die kerstboom
te zetten”

**Terug naar
de roots**
Jos Hermans

Win een menu voor 2 in het 3-sterrenrestaurant Hof van Cleve

Waardebont w.v. € 530

Menu Marktwandeling voor 2 personen met geselecteerde wijnen

HOF VAN CLEVE
PETER GOOSSENS

DONATIE	KLIMOP	BEIJVERAAR	GOKSPEL	HIK BIJ HET HUILEN	TROUW AAN EEN PARTNER	IEDEREEN
SCHOFT	SCHOTELTJE	OPROER	EIGEN DOELPUNT	NOORDPOOL-BEWONER	CIJFER	UITROEP
						2
HET LAAGST GELEGEN	3				SLEUTEL	
ADELLIJKE			PLAATS IN BELGIË			LOOFBOOM
BLOEDVAT			6 HOEFDIER			
		FRIS			ERUITZIEN	
		TROTS		5		
VAN EEN GRAAF					STAP	
TOER					VAN DE	8 IN ORDE
		VERZETS-BEWEGING		EVENZO		
	7	SELENIUM		GROENTE	4	PLUS
STADIUM			GETALSMATIG			
GRAFICUS			BEROEMD MODEHUIS		EEN ZEKERE	
			1			

© DENKSPORT PAZZELBLADEN

1	2	3	4	5	6	7	8
---	---	---	---	---	---	---	---

← Sleutelwoord

OPLOSSING GEVONDEN?

SMS het gevonden sleutelwoord naar het nummer **6022** (€1/sms verzonden/ontvangen) of

BEL met uw vast telefoontoestel naar **0905 23 524** (€2/oproep)

Wedstrijd t/m 07-01-2019 om 23.59u. €1/sms verzonden/ontvangen, €5 sms'en per correcte deelname, €5 per volledige deelname. Deelname per vaste telefoon €2. De winnaar wordt persoonlijk verwittigd. De verwerking van deze gegevens is onderworpen aan de bepalingen van de wet op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van 8 december 1992. Technische helpdesk: tel. 02/429 79 79 - mediahuis@ringring.be. Reglement op aanvraag of ter inzage op www.rondom.be/wedstrijdreglement/

6022
1€/SMS
verzonden/ontvangen

Svelta

Nieuwe badmodecollectie
Toffe herencollectie

EXTRA OPEN:
zondag
23 december
10u-16u

Cadeautip
voor de
feestdagen

LISE CHARMEL®

Turnhoutsebaan 30 - 2100 Deurne - Tel. 03/324 23 62 - www.svelta.be

(Privé parking over de winkel, Turnhoutsebaan 45)

Open: maandag-vrijdag: 9u-12.30u en 13.30u-18u / Zaterdag: doorlopend 9u-18u

njam!

www.njam.tv

#instanjam

Proef de feesten!

Met onze **haalbare feestrecepten** en
de gezelligste culinaire feestprogramma's!

 kanaal 20

proximus kanaal 190

 kanaal 26

Feest

Of het nu op kerstmarkten is of op wintermarkten, Vlaanderen geraakt stilaan in feeststemming. Alle registers worden nog 's opengetrokken om hoge scores te halen op sfeer en gezelligheid, verfijnd eten en smaakvolle dranken.

In dit nummer van Pas Uit zet Tatyana Beloy de toon. De bloedmooie actrice-presentatrice past als geen ander in het plaatje dat we zo graag willen zien: elegantie en schoonheid te koop, talent in overvloed, de natuurlijke charme waar een mens vrolijk van wordt.

De eindejaarperiode staat ook symbool voor dit soort positieve gevoelens. De familie krijgt weer (meer) aandacht, we koesteren de droom van vrede en zorgeloosheid, we maken onze goede voornemens en blikken vol enthousiasme vooruit. Een zalige tijd, een positieve insteek, een solidair gevoel.

Houden we dat vol, eens middernacht voorbij op 31 december? De verhalen die we mochten sprokkelen in onze reportages getuigen van lief en leed, van vallen en opstaan. Niets is bekend en minder bekend Vlaanderen vreemd. Soms zit het mee, soms slaat het tegen. 'Niet de tegenslag op zich is belangrijk maar hoe je daarmee omgaat.' Kent u die? 'Wat je niet neerhaalt, maakt je sterker!' Het zijn mooie gezegden en ze bevatten ongetwijfeld veel waarheid. Maar ze maken het er niet eenvoudiger op als het écht niet meezit. Eindejaar of niet, het leven gaat immers verder. Het feest, maar ook de treurnis.

We hopen dat we u, beste lezer, in beide gevallen een ogenblik blij hebben mogen maken met deze feestelijke Pas Uit.

Colofon
Pas Uit Magazine
Antwerpen
240.385 LLP

Redactiecoördinator Rendom
Geert Desmytere
redactie@rendom.be - 055 23 55 52

Verantwoordelijke uitgever
Bernard De Riemacker
Abeelstraat 29a - 9600 Ronse

Pas Uit Magazine is een publicatie
van nv Corelio Connect Noord
BTW BE 0444.716.591
Gossetlaan 30, 1702 Groot-Bijgaarden

**Wenst u ook te adverteren
in Pas Uit?**
Contacteer
ad.nl@corelio.be

Volgende verschijning:
13 maart

Roofers

www.roofers.be

info@roofers.be

+32 (0) 475 97 20 26

Roofers, uw specialist voor dak- en gevelwerken

- Dak- en gevelwerken
- Timmerwerken
- Isolatiwerken
- Hang- en bakgoten
- Zink- en koperwerken
- Karweiwerken
- Renovaties
- Onderhoud
- Betonboringen
- Platenshop

ERVAREN DAKDEKKERS GEZOCHT

Bezoek onze nieuwe website www.roofers.be

“Het moet maar ‘s gedaan zijn met die Vlaamse preutsheid”

Tatyana Beloy
voor de eerste keer
op het grote scherm

Tatyana Beloy (33) kent u als presentatrice en ook van de tv-reeks *Gent-West*. De Antwerpse schoonheid met Congolese roots debuteert nu ook in een langspeelfilm. *De Collega's 2.0* van Jan Verheyen gaat volgende week in première en is – dixit onze gaste – “een *feelgoodfilm* om op een koude winterdag met je collega's naartoe te gaan.” Een kop koffie met Tatyana zelf vonden wij al een goed begin. *Tekst: Julie Putseys*

De film *De Collega's 2.0* is gebaseerd op de gelijknamige komedieserie van veertig jaar geleden die drie seizoenen lang op de BRT te zien was. “Dat was voor mijn tijd, maar ik heb het wel bekeken ter voorbereiding. Het gaat een pak trager dan de tv-programma's die we nu gewoon zijn, maar het blijft wel een fantastische reeks. Ik moest bij sommige scènes heel hard lachen, vooral omdat ik aan de imitaties van Ben Segers dacht.

Die kan het allemaal keigoed naspelen. Ben is de grootste *De Collega's*-fan op deze wereld.”

Ben neemt de rol van Frank Van Praet op zich, het personage van Jean De Pesser in de originele serie. Welke rol speel jij?

Die van Evy Donckers, een typische *millennial* zonder ambitie. Ze komt enkel werken omdat ze geld wil om kleren te

kopen en in het weekend cocktailtjes te drinken.

Hoe waren de opnames?

Keitof. Ik begin spontaan te lachen als ik eraan terugdenk. We hebben heel veel plezier gemaakt.

Was Jan Verheyen geen strenge baas?

Neen, die is keigrappig. Hij heeft wel een aantal regels die hij ons heeft duidelijk

Fotografie: Nathalie Dolmans
MUA: Mitchfix
Styling: Jody Van Geert
Kleding: Pinko Antwerpen
Witte ketting: this-is-widelski.com

gemaakt vooraleer we eraan begonnen. Bijvoorbeeld: als je een vraag hebt, kom je daar best vooraf mee op de proppen zodat de opnames zelf vlot verlopen. Anders wordt hij nerveus, want *time is money*. En hij heeft ook niet graag dat er gsm's zijn op de set. Dat kan je hem niet kwalijk nemen. Jan is echt een gedroomde leider. We waren immers vaak aan het lachen en onnozel aan het doen. Ik denk dat veel regisseurs gek zouden worden met zo'n bende. Maar Jan en zijn team waren er heel goed in. Het was zelfs indrukwekkend, zo beheerst. Ik ben dankbaar dat ik er deel van mocht uitmaken.

Ben je tevreden met het resultaat?

Ik heb de film nog niet gezien, maar ik ben er gerust in dat de mensen zich zullen amuseren. Het is geen zware film.

Eerder een *feelgoodfilm* om op een koude winterdag met je collega's naartoe te gaan.

Hoe zit het met jouw collega's? Zie je andere acteurs als concurrenten?

Ik zie hen zeker niet als concurrenten. Als ik daarmee bezig zou zijn - 'Waarom mag die rol X spelen' of 'Hoe komt het dat die programma Y mag presenteren' - huil ik mezelf elke nacht in slaap. Neen, ik volg mijn eigen parcours, mijn eigen drive en mijn eigen doelstellingen die ik wil bereiken in mijn leven. Ik kijk niet te veel naar anderen. Natuurlijk kan ik wel eens denken dat ik een bepaalde rol ook graag had gespeeld, maar ik zie daarom nooit groen van de jaloezie. Het zet me eerder aan om aan mezelf te werken en wat bij te schaven.

Als ik andere acteurs als concurrenten zag, huilde ik mezelf elke nacht in slaap

Eigenlijk vind ik het woord 'collega' iets afstandelijks hebben. Als ik met acteurs samen een film opneem, ben ik voor een periode dag in, dag uit met hen samen. Ze worden eventjes mijn familietje. Met Veerle Dobbelaere heb ik bijvoorbeeld een super goede band. Met Eva van der Gucht en Mathijs Scheepers kom ik ook heel goed overeen. Bon, nu ben ik iedereen aan het opnoemen, dat gaat ook niet werken...

Dit najaar was je ook te zien in het tweede seizoen van *Gent-West*. Komt er een derde seizoen?

Ik denk het niet. Toch niet dat ik weet.

Geen naaktscènes meer dus. Treurnis alom in Vlaanderen...

Daar word ik echt héél vaak op aangesproken. Wat hadden ze dan gedacht? De serie speelt zich af in een vrouwengevangenis. Die vrouwen doen daar natuurlijk geen zwempak aan als ze samen onder de douche staan. Ik was trouwens zeker niet de enige die naakt is gegaan. Maar omdat ik een nogal expliciete seksscène had met Charlotte Bogaerts, ben ik wel diegene op wie ze focussen. Die Vlaamse preutsheid moet echt 's stoppen.

Wat als iemand op straat er een opmerking over maakt?

Goede vraag. Hoe kun je daarop reageren? "Ah, je hebt mijn borsten gezien?", zeg ik dan. "Goeie borsten, hé, lekker stevig!", dat soort gezever. Sommigen spreken me ook echt aan over mijn 'grote

tepels'. Kan je dat nu geloven? Die leken overigens alleen maar groot omdat er tattoos op kleefden. Tja. Het enige wat telt, is dat ik mijn borsten zelf mooi vind en mijn lief natuurlijk ook. En dat is zo, dus *whatever*.

Wie van jouw personages lijkt het hardst op jou?

Oei. In *Gent-West* speel ik een crimineel, in *Familie* een bitch, in *De Collega's 2.0* een bimbo, vroeger werd ik vaak gecast als een allochtoon of een hoer... Dat wordt een fraai curriculum vitae. Ik kan me maar beter zorgen beginnen te maken. (lacht) Misschien dan toch Evy van *De Collega's 2.0*. Ik draag ook graag leuke kleren en ga net als zij graag uit. Ik ben wel veel bewuster met sociale media bezig. Ik vind het verschrikkelijk om met mensen te babbelen die de hele tijd op hun gsm zitten te tokkelen. De teenagers van tegenwoordig zijn voortdurend aan het swipen, selfies aan het nemen en hun social media aan het updaten. Ze nemen het heel serieus. Ik plaats wel eens een foto op sociale media, maar dan zet ik er geen dertig filters op.

Je combineert nogal wat acteerjobs tegelijkertijd. Is dat een gebrek aan planning?

Ik vind de afwisseling net heel leuk. Als het zo blijft, ben ik tevreden. Ik heb ook mijn eigen bedrijf, Superstar, waarmee ik musicalstages voor kinderen organiseer. Dat is echt mijn baby'tje. Ongeveer 150 kinderen per week komen er op stage, in de zomer zelfs vijfhonderd. Met de beste elementen zou ik producties willen maken. Mijn grote droom is om ooit eens een musicalfilm op poten te zetten. Maar meer kan ik daar nog niet over vertellen. Het is nog een *work in progress*. Hou het dus stil.

Eindejaar is nabij. Zin in de feesten?

Ik heb er altijd een dubbel gevoel bij. Enerzijds kan ik niet wachten om die kerstboom te zetten, want ik vind dat keigezellig. Anderzijds is het altijd zoveel gedoe. Mijn ouders zijn gescheiden, mijn mama en grootouders wonen in Zuid-Frankrijk... Ik moet met zoveel mensen rekening houden. Soms denk ik: we trekken er gewoon vanonder. Er is ook altijd zo weinig zonlicht in de winter, dus dan ga ik graag naar een warm land. Maar eindejaar blijft natuurlijk wel een mooie en warme periode, hoe koud het ook is en waar je ook bent. Ideaal voor goede voornemens...

Katastroof-frontman Jos Hermans gidst Pas Uit langs zijn favoriete wijken in Antwerpen

“Zingende stadsgids geworden uit liefde voor Antwerpen”

Jos ‘Smos’ Hermans (70) is de eerste stem van volksband Katastroof, zingende stadgids en bovenal volbloed Antwerpenaar. Als gepensioneerd psycholoog is hij bovendien een van de weinige *sinjoren* die de koekenstad nog rijk is: wonend in Antwerpen en geboren binnen de oude Spaanse stadswallen, net als zijn ouders. Voor Pas Uit wandelt hij door de wijken waar hij zijn hart verloor. Naar het moederhuis in de Pieter Van Hobokenstraat waar hij het levenslicht zag, de Seefhoek waar hij met Katastroof in het plat *Antwaarps* begon te zingen en vooral naar Zurenborg, de wijk waar hij vandaag “zijn kontje heeft binnengedraaid”. *Tekst en foto's: Bert Foubert*

Met hoge hoed en pitteleer: zo toont Jos Hermans zich graag op een van de laatste warme herfst-dagen aan zijn stad. Onderweg naar de Cogels-Osylei in Zurenborg, de wijk waar hij vandaag lief en leed deelt met zijn tweede echtgenote, haalt hij met veel genegenheid herinneringen op aan zijn Antwerpen.

Moederhuis

“Als verzamelaar van oude postkaarten van Antwerpen vond ik toevallig een foto van mijn grootmoeder toen die net bevallen was van mijn eigen moeder. De kaart dateert uit 1923, het jaar dat het klooster in de Pieter Van Hobokenstraat een moederhuis werd. Mijn zus en ikzelf zijn ook geboren in dat moederhuis. Sinds de jaren tachtig heeft het gebouw een andere bestemming gekregen. De postkaart waarop mijn moeder en grootmoeder staan, hebben ze zelf nooit gezien.”

Seefhoek

“In deze wijk ben ik grootgebracht. Ik heb er altijd in het huis van mijn grootouders gewoond in de Biekorfstraat. Een straat die tussen het Sint-Jansplein en het Stuivenbergplein ligt. Mijn moeder en haar twee zussen zijn samen met hun mannen en kinderen ook altijd in dat huis blijven

wonen. Het was er groot genoeg voor. In de Seefhoek ben ik naar de kleuter- en de lagere school geweest. Pas toen ik vader werd, ben ik moeten verhuizen omdat het toch wat krap werd. Na mijn eerste huwelijk was ik er uit pure nostalgie opnieuw ingetrokken. In die tijd was de Seefhoek nog een echte volksbuurt waar er plat *Antwaarps* werd gesproken. Het was ook daar dat ik ben begonnen met muziek te maken en waar Katastroof is ontstaan. Omdat het *Antwaarps* de volkstaal was van de wijk, hebben we toen besloten om ook in dat dialect te gaan zingen. Vandaag is de Seefhoek een beetje verloederd. De buurt heeft veel van zijn schoonheid en volkse uitstraling verloren.”

Den Athenée

In *den Athenée*, ofwel het Koninklijk Atheneum van Antwerpen, heb ik zes jaar mijn broek gesleten. Het *kot* wekt nog steeds een nostalgisch gevoel op bij mij. Eens om de vijf jaar organiseer ik een reünie met een aantal klasgenoten waarmee ik in 1966 de schoolbanken heb gedeeld. *Den Athenée* is ondertussen heel veel van haar schoonheid verloren. Vroeger was het een eliteschool. Ik durf beweren dat dat nu waarschijnlijk niet meer het geval is.”

landelijk wonen

Meubelambacht

woonstudio - slaapstudio

klassiek en modern
maatwerk
gordijnen en stoffering

BCLWZ00C

daarboven de beiaard van de toren horen klepperen. Vlak onder mij had je café 't Parlement en recht tegenover mij was er nog een café. Beide kroegen zijn ook al snel een deel van mijn leven gaan uitmaken. Ik heb altijd bijzonder graag in de historische stad gewoond. Die oude straten en buurten, ik voel me er echt thuis. Ik heb ook nog in de Gildekamersstraat gewerkt als psycholoog verbonden aan de stad Antwerpen. Ondertussen ben ik al tien jaar met pensioen."

Zurenborg

"In deze wijk heb ik bij mijn huidige echtgenote 'mijn kontje binnenge draaid'. Het is zonder twijfel een van de mooiste buurten van Europa. Wij wonen in de Tweelingenstraat met achter de hoek de Cogels-Osylei met al die kasteeltjes uit de periode van de Belle Epoque. Die werden aan het einde van de negentiende eeuw gebouwd door de hoge burgerij. Het is een wijk die toen pas vorm kreeg door de bevolkingsexplosie in Antwerpen. Ik geef er zelf als gids ook graag rondleidingen aan mensen. Zurenborg is eigenlijk een dorp in een stad. We noemen het als bewoners daarom ook Zurenburg. Met de Dageraadplaats als centrum is het een fantastisch mooie en intrigerende wijk om te wonen."

Linkeroever

"Als puber en jongvolwassene heb ik hier gewoond. Echt graag was ik er niet. Je zat altijd met die tunnel onder de Schelde. Daar moest ik telkens met de fiets doorheen om naar *den Athenée* te gaan. Linkeroever was en is nog steeds een slaapstad. Ik heb er eigenlijk nooit gespeeld. Een paar keer gaan wandelen langs de plages met mijn eerste liefjes, dat wel. Toch denk ik niet graag terug aan de periode dat ik hier woonde. Mijn vader is later in een home terechtgekomen op Linkeroever, waardoor ik regelmatig opnieuw al die tunnels en files

moest trotseren. Nadat hij dit jaar is overleden, ben ik nooit meer teruggekeerd naar daar."

Oude stad

"Dit is een biotoop die me helemaal past. Ik ben enorm geboeid door de geschiedenis en de cultuur ervan. Ik heb gestudeerd voor stadsgids en leid mensen als hun 'zingende stadsgids' rond. Dat doe ik puur uit liefde voor Antwerpen. Na mijn echtscheiding ben ik in de Hoogstraat op een zolderkamer gaan wonen. Het was prachtig om tussen die oude middeleeuwse balken te slapen. Ik kon

U BENT TOE AAN EEN NIEUWE BADKAMER?

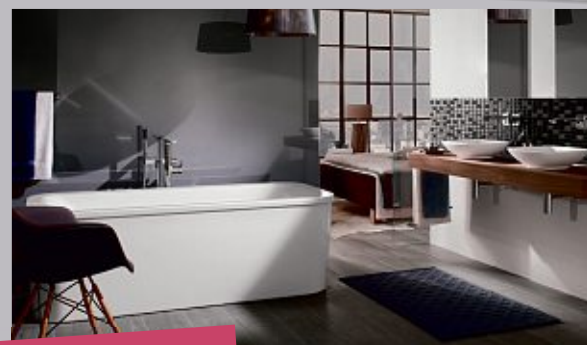
NIEUW BIJ VAN HERCK

WIJ RENOVEREN UW BADKAMER VAN A TOT Z

**U Kiest IN ONZE TOONZAAL
UW SANITAIR & TEGELS
EN WIJ DOEN DE REST !!!**

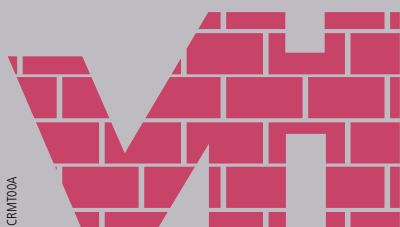
**HEBT U PLANNEN?
KOM SNEL LANGS VOOR ADVIES**

**SLECHTS 1 AANSPREEKPUNT
SLECHTS 1 LOCATIE VOOR UW KEUZE**

**TEVENS OOK
TERRASRENOVATIE
MOGELIJK**

BOUWMATERIALEN • VLOEREN • SANITAIR • PARKET • DOE HET ZELF

VAN HERCK bvba

Verbistlaan 2 • 2270 HERENTHOUT • Tel. 014 51 27 45 • Fax 014 51 45 59
info@bouwmaterialen-vanherck.be • www.bouwmaterialen-vanherck.be

Liesbeth en Rik verhuisden twee jaar geleden naar Canada

Gewezen studentenflik in Leuven Rik De Langhe en zijn vrouw Liesbeth verhuisden in december 2016 naar Canada. Ondertussen werden ze de overgelukkige ouders van Sophia en wonen ze in Calmar, een klein dorpje in de provincie Alberta. Hun vrije tijd brengen ze door met wandelen in de mooie natuur, tuinieren, meubels maken en gezellige koffiehuisjes, antiekmarktjes en restaurantjes bezoeken. En met schrijven naar het thuisfront over hoe het hen daar vergaat. Leest u mee?

We missen de Belgische eetcultuur

De Belgische eetcultuur is een van de dingen die wel echt wel missen: kunnen kiezen uit tal van unieke restaurants, vrienden uitnodigen en de hele avond lekker tafelen,... Het stoort ons mateloos dat de kelner hier op restaurant na één hap komt vragen of het lekker is en je bord wordt weggenomen van zodra het leeg is. *Take-out* is hier de norm. Als je mensen uitnodigt kijken ze ervan op dat er drie gangen zijn en alles *from scratch* wordt gemaakt.

Wat restaurants betreft, is er heel veel ke-

ten-eenheidsworst. Wat niet wegneemt dat er na wat onderzoek wel degelijk goeie restaurants te vinden zijn. Wat betreft keuze aan keukens wordt de maatschappij weerspiegeld: er zijn hier veel meer Indische en Thaise restaurants dan in België, maar helaas geen Marokkaanse. Een ander verschil met België is dat er hier verwacht wordt dat je een fooi geeft: 15% is de standaard.

Koffies haal je *on the go* bij *Timmies* (Tim Hortons, een Canadese koffieketen) waar je een *double-double* bestelt (een koffie met 2

Eindejaarslekkers Cremerie Het Boerenijsje

ALLES
ambachtelijk &
huisbereid!

Bestel gemakkelijk via
onze nieuwe webshop!

Enkel gesloten op
Kerst- en Nieuwjaarsdag.

Het Boerenijsje - Sint-Lenaartseweg 190 - 2990 Loenhout
WWW.BOERENIJSJE.BE • info@boerenijsje.be • 03 313 81 61

melkjes en 2 suikertjes). Die koffie komt dan in een gigantische beker, die als de koffie koud geworden is gewoon terug wordt opgewarmd in de microgolfoven. En als je gaat kamperen maak je *s'mores* op het kampvuur: een stukje chocolade en een marshmallow tussen twee koekjes gewikkeld in zilverpapier.

Car is hier king

Het verkeer was een van de redenen waarom we België hebben verlaten. Ondanks het feit dat de afstand naar ons werk nog steeds best groot is (ongeveer vijftig kilometer enkele rit), is de dagelijkse *commute* veel aangenamer. De afstanden om ergens te geraken worden hier aangeduid in tijd en niet in kilometers. Globaal genomen wordt er ongeveer een minuut per kilometer geteld. Er zijn hier ook veel minder steden, dus de afstand van stad naar stad is zeer gemakkelijk berekenbaar en heerlijk rustig. De wegen worden aangelegd op basis van een *grid* systeem en navigeren doe je op basis van de windrichtingen. *Car* is hier king.

Openbaar vervoer is absoluut niet te vergelijken met Europa. Openbaar vervoer tussen de grote steden binnen eenzelfde provincie is zeer slecht geregeld. Je hebt langeafstandsbusen zoals Greyhound, maar die vertrekken van zeer onlogische plaatsen waar je zonder auto al niet geraakt (en op de meest onmogelijke uren). In de steden is er meestal een degelijk openbaar vervoernetwerk met een metro en/of bus. De trein zoals we die in België kennen bestaat hier niet, afgezien van de Rocky

Mountaineer, een toeristentrein die rijdt tussen de Rockies en Vancouver. Als je tussen de provincies wil reizen, ben je genoodzaakt het vliegtuig te nemen, aangezien je anders gemakkelijk minstens een dag onderweg bent.

OPENINGSUREN

TOONZAAL HERENTALS

Poederleeseweg 131/001

ma.-di.-do.-vrij. 10-18 / za. 10-16
woensdag gesloten
of na afspraak -
feestdagen gesloten

OPENINGSUREN

TOONZAAL RIJKEVORSEL

Merksplassesteenweg 18

ma.-vrij. 10-18 /
za. en zo. 13.30-17
of na afspraak -
feestdagen gesloten

ramen, deuren & veranda's
HOUT ALU PVC

raamSELECT

RAAMSELECT
Tel. 03 340 29 20
www.raamselect.be

Op de werkvloer heerst de hokjesmentaliteit

Ik (Liesbeth dus) werk hier als administratief bediende bij een internationaal bedrijf. Rik werkt als *transit peace officer*, een soort van politie voor het openbaar vervoer. Hij werkt vier dagen een shift van elf uur en is dan vier dagen vrij. Om hier een job te vinden is het belangrijk dat je een cv hebt dat je *accomplishments* in de verf zet en dat specifiek op maat is van de job waarvoor je solliciteert. Verder zijn connecties ook heel erg belangrijk. Ten slotte wordt ook zeer veel belang gehecht aan gemeenschapszin en is het aan te raden vrijwilligerswerk te doen (en dat op je cv te zetten). Op de werkvloer heerst er helaas meer een hokjesmentaliteit dan in België. Als je bij ons een vraag krijgt die niet direct tot je takenpakket behoort, zoek je het op en probeer je die persoon alsnog te helpen. Hier heerst meer de *not my job filosofie*. Iets gedaan krijgen voor

de paperassenwinkel (belastingen, kindergeld, etc.) is hier soms een werk van lange adem. Rik en ik hebben allebei een ziekteverzekering via het werk die heel wat vergoedt (tandarts, dokter, etc. maar ook zaken zoals massagetherapeuten). Gelukkig, want als je dit zelf moet ophoesten, betaal je je blauw! Ecocheques, een dertiende maand en woon-werkverkeervergoeding bestaan hier helaas niet. Wel wordt je loon veel minder belast, waardoor je veel meer over houdt aan het einde van de maand. En zwangerschapsverlof duurt hier een jaar, aan 55% betaald.

ANTWERP CACTUS
ANSELMOSTRAAT 52

<http://antwerpactus.be>

antwerpactus

Van de tv word je hier alleen maar dommer

Wij hebben hier bewust geen tv. Ten eerste omdat een kabelabonnement belachelijk duur is en je dan ook nog niet eens de zenders krijgt die je interessant vindt. Ten tweede omdat er eigenlijk niet veel op te zien is en je er toch maar dommer van wordt. Duidingsprogramma's of humoristisch/informatieve programma's zoals *Voor hetzelfde geld* of *Het lichaam van Coppens* heb je hier niet.

Elke tien minuten krijg je een reclameblok en na de reclame wordt de laatste minuut van het programma herhaald voor het geval je het vergeten zou zijn. Wij kijken dus bijna uitsluitend Belgische televisie. Wat betreft media heb je hier ook de Noord-Amerikaanse mentaliteit waarbij men absoluut niet weet wat er gebeurt in de rest van de wereld. De Metro bestaat hier ook, maar is zo mogelijk nog minder informatief dan in België. We lezen dus ook nog steeds de Belgische krant. Nieuws over de Canadese economie en de samenleving lezen we wel online in bijvoorbeeld de *Edmon-*

ton Journal of Calgary Herald. Omdat we minder tv kijken hebben we hier meer tijd om lekker te gaan wandelen in de parken in de buurt. Vorig weekend hebben we nog twee elanden, drie herten en heel wat beverdammen gespot. De baby gaat lekker mee in haar draagzak. Jong geleerd is oud gedaan!

Als je geïnteresseerd bent in het leven hier, neem dan zeker eens een kijkje op onze blog:

<https://ouronewaytickettocanada.com/>

OOK NOOD AAN EEN NIEUWE UITDAGING?

ROND • M JOBS.be
un job dichtbij

HUIS MELIS

Kleding - Nachtkleding

OOK VOOR EEN MAATJE MEER!!

Zondag
16 & 23 december
en maandag
24 december
open van 10u
tot 16u

KRIS VERVOORT

LIERSELEI 31 - OOSTMALLE - 03 312 00 74

Privé parking achter de winkel

Jan Verheyens filmselectie voor eindejaar en voorjaar

2018 was al een boerenjaar voor de Vlaamse film met *Patser*, *Girl* en *Niet schieten*. Allicht komt daar vanaf 12 december met *De Collega's 2.0*, een update van de iconische tv-serie, nog een vierde bij. Voor de andere grote kerstfilm zet ik mijn centen in op de sequel van de Disney-klassieker *Mary Poppins* met Emily Blunt in de rol die in 1964 Julie Andrews een Oscar opleverde. *Mary Poppins Returns* komt uit op 19 december. Overigens is er een Vlaams aanbod voor werkelijk alle leeftijden: van *Maya De Bij: de honingspelen* (vanaf 19 december) over *Nachtwacht: de poort der zielen* (vanaf 12 december) tot Robbe De Hert's *Hollywood aan de Schelde* (vanaf 26 december). En dan zijn we 'knal boem' in 2019. Dit zijn een aantal van de voorjaarsreleases waar ik naar uitkijk.

MARY, QUEEN OF SCOTS

van *Mary, Queen of Scots*, het tragische verhaal van Mary Stuart. Saoirse Ronan speelt er haar eerste rol sinds haar Oscarnominatie voor *Lady Bird*. Ze doet een poging om de kroon te ontfutselen van haar nicht Elizabeth I, gespeeld door de verrukkelijke Margot Robbie.

Regie: Josie Rourke.

Met verder ook nog David Tennant en Guy Pearce.

De 'ja, maar...'-factor: niet alle kostuumdrama's zijn even boeiend.

Release: 13 februari

VICE

naar verluidt een zeer kritische kijk op het vice-presidentschap van Dick Cheney, voor veel Washington-kenners de machtigste man in de Bush-administratie en de havik die de inval in Irak coördineerde. Kameleon Christian Bale kruipt in de huid van Dick Cheney, Amy Adams is zijn vrouw. Adam McKay regisseert.

De 'ja, maar...'-factor: het klinkt en ruikt als een Oscarfilm, maar films over Amerikaanse politiek scoren slecht de laatste tijd.

Release: 27 februari

THE MULE

Na het onverschillige onthaal van zijn *The 15:17 to Paris* had regisseur-acteur Clint Eastwood, 88 (!) ondertussen, laten weten het voor bekeken te houden.

Maar kijk, het bloed kruipt waar het niet gaan kan en hier is hij weer met *The Mule*, geïnspireerd op een waargebeurd verhaal over een 90-jarige WOII-veteraan die betrappt wordt als koerier voor een Mexicaans drugkartel.

Eastwood regisseert en speelt zelf de hoofdrol.

De 'ja, maar...'-factor: het publiek is Mexicaanse drugkartels een beetje moe.

Release: 6 maart

US

Een gokje, want over het verhaal is alleen vrijgegeven dat het een 'social horror-thriller' is, wat alvast betekent dat regisseur-scenarist Jordan

Peele in dezelfde sfeer blijft als voor zijn opvallend debuut *Get out*, wat hem een Oscar voor beste scenario opleverde. Een entree via de grote poort dus en dat betekent behoorlijk wat druk op zijn schouders met zijn tweede film.

De 'ja, maar...'-factor: voor elk succesverhaal zijn er natuurlijk meer die het niét halen en *onehitwonders* blijken te zijn.

Release: 20 maart

More is more

De tijden van *less is more* zijn voorbij. Hoe meer, hoe beter. Meer laagjes, meer patronen, meer juwelen, meer glitters, meer stofjes en combinaties, kleuren en fransjes en wolletjes en bolletjes. De barok neemt de modewereld over. Waarom tevree met weinig als u tevree met veel kan zijn? Decadent? Nee. Gewaagd? Misschien.

Tekst: Lena Majri - Foto: if

Vanaf nu zijn alle denkbare combinaties mogelijk. Er staan geen limieten op fantasie: alles kan, alles mag. Stofjes die elkaar paradoxaal aanvullen. *Check!* Streepjes gecombineerd met bolletjes? *Check!* Mode is niet langer logisch en dat hoeft ook niet meer. In feite zijn we allemaal verlost van het verstikkende gevoel dat alles koste wat het kost moet passen. Dat uw look een symbiose van kleuren en sjablonen moet zijn. Dat u er als een wandelende modevariant van *yin* en *yang* moet uitzien. Overboord daarmee! *Be bold!* Maar we mogen niet te vroeg victorie kraaien: er zit wel degelijk een structuur achter de schijnbare 'ik heb dit in enkele se-

conden ineen geflanst vanmorgen'-look. Er gaan uren denkwerk aan vooraf, het is zoals de populaire *messy bun* – de slordigheid ligt vast. Er wordt niets aan het toeval over gelaten. De wanorde is het gevolg van een heel gestructureerde en vooropgestelde organisatie. Niets is wat het lijkt in de modewereld.

Streepjes en bolletjes? *Check* maar: in welke dimensie? Kan u nog volgen? Het zal nog even duren voor we bevrijd worden van de verplichting tot juist combineren. Maar onthou alvast voor deze lente: *more is more*.

J&A Lier

RECHTSTREEKS UIT DE FABRIEK

GRATIS
DEMONSTRATIE
AAN HUIS

SNELLE LEVERING

tel. 03 480 98 01 - www.jaflex.be
Mallekotstraat 45 - 2500 Lier

GEDAAN MET RUG-, NEK- EN SPIERPIJNEN

- Transformatie van verouderde juwelen tot moderne ontwerpen
- Verwerking van oud goud tot moderne creaties
- Herstelling van alle gouden en zilveren juwelen
- Herstelling van klokken en uurwerken
- Klassieke en moderne parelcolliers
- Knopen van parelcolliers en armbanden
- Ruime keuze horloges, klokken en wekkers ook radiogestuurde ...

Een ring met uw vingerafdrukken...
zo uniek als uw relatie!

BAEKELMANS JUWELEN
HOEVENSEBAAN 80 - 2950 KAPellen
03/664.75.66
baekelmansjuwelen@skynet.be

Bakker brengt een bloemlezing over het eeuwenoude product

ANTWERPEN - Toon De Klerck heeft niet alleen een bakkerij, maar ook een verhaal. Dat schreef hij neer in *Het Brood Boek*. “Ik was het beu om te horen dat brood ongezond is”, zegt hij. “Het is een mooi product dat met veel tijd en liefde wordt gemaakt.”

Meester-pâtissier Toon De Klerck hoort thuis in het rijtje van de grootste bakkersmutsen van ons land. Hij verdient zijn strepen in sterrenrestaurants als Hof Van Cleve en Dôme en opende zeven jaar geleden zijn eigen zaak aan het Kattendijkdok. Van daaruit levert hij vandaag brood en patisserie aan tientallen toprestaurants zoals *l'épicerie du Cirque*, *Kommilfoo*, *Pazzo* of *Nathan*. Ook helemaal bovenaan het MAS in 't Zilte werd zijn banket al gesmaakt. Met *Het Brood Boek* is Toon nu ook de eerste bakker die een eigen naslagwerk op de plank legt. Daarin staan niet alleen achttien broodrecepten, maar het is vooral een bloemlezing van zijn eigen eeuwenoude

product. “Ik hoop om met dit boek eindelijk een positieve *vibe* rond brood te creëren”, vertelt hij. “Brood bevat gluten, je wordt er dik van of een brood weegt te weinig: al die negatieve commentaren stoorden me enorm. We leveren als bakkers een heel mooi product af waar veel tijd en liefde in kruipt. In onze bakkerij worden er geen verbeteraars gebruikt, wat zorgt voor een natuurlijk eindresultaat.” Wie niet gelooft, moet niet alleen lezen, maar vooral ook komen proeven. “Mensen die zich zorgen maakten over gluten en mijn brood mee naar huis namen, zijn altijd al teruggekomen.”

www.bakkerijtoondeklerck.be

Groenten en kruiden van eigen dak op Pakt-site

ANTWERPEN - Geen verse groenten uit de tuin, van de markt en al zeker niet uit blik. Lunchbar *Racine* op de industriële Pakt-site serveert groenten van eigen dák. De recepten komen uit het kookboek van chef-kok Dennis Broeckx van *L'épicerie Du Cirque*.

De Pakt-site in het Groen Kwartier van Antwerpen verenigt creatieve en innovatieve ondernemers in één groot industrieel complex. Hip, jong, ambitieus en ecologisch: allemaal eigenschappen die de bewoners van de pakhuizen passen. Twee van hen zijn Dennis Broeckx en Ellen Destuyver van sterrenrestaurant *L'épicerie Du Cirque* op het Antwerpse Zuid. Het koppel opende er *Racine*, een trendy lunchbar met uitsluitend pure producten. “We serveren onder meer boterhammen met quinoa, salades en versgeperste sappen”, leggen ze de menukaart uit. “Al onze gerechten zijn kraakvers en huisgemaakt. De sappen worden met veel liefde geperst in

ons atelier.”

Voor hun groenten en kruiden moeten Dennis en Ellen een paar trappen omhoog. Op het dak van Pakt telen stadslandbouwers een heel assortiment groenten en kruiden, houden ze kippen en is er ook plaats voor bijenkorven. “Al onze groenten en kruiden die we gebruiken voor onze salades en sappen komen van daar. Nog in ons assortiment zit vers brood en lokale Antwerpse producten zoals de confituur van Puur Geluk en de siroopjes van Seniow. Dankzij onze jarenlange passie voor de pure en complexe smaken van natuurwijnen kunnen we ook daarin een leuk assortiment aanbieden.”

www.racinepakt.be

“Tijd, liefde voor het vak en respect voor het product”

KALMTHOUT - Eric Van Thillo en zijn dochter Jenthe zijn twee echte ambachtelijke bakkers in hart en nieren. Dat proef je, voel je en zie je aan alles wanneer je de bakkerij aan de Statiestraat in Kalmthout binnenkomt. Recent zijn ze een nieuwe uitdaging aangegaan: het maken van desembrood.

“Naast ons gewone aanbod van brood en patisserie, verkopen we sinds kort ook een heel assortiment desembrood”, steekt Eric van wal. “Om dat goed te doen, hebben wij beslist om een aparte desembakkerij op te starten. Onze desembakkerij is uniek in de Noorderkempen.” Om met het desemverhaal te starten, werden eerst de juiste mensen aangesproken. “We hebben ondersteuning gekregen van François Brandt. Hij geeft bakkersopleidingen in zijn *Bakery Institute* in Zaan- dam, waar ik een opleiding ‘puur desem’ gevolgd heb. François is ons komen assisteren bij de opstart. We werken momenteel met een assortiment van acht degen, waar we verschillende dingen van kunnen maken. Zo hebben we in ons aanbod meergranen-, wit en roggebrood, maar ook ciabatta in verschillende smaken, stokbrood, focaccia en ro-

zijnenbrood”, legt de bakker verder uit. Dochter Jenthe vult aan: “Ook de winkel werd volledig vernieuwd in Franse boulangeriestijl, zodat we een aparte plek hebben voor ons desembrood. De bakkerij is een open ruimte. Zo kunnen de mensen zien hoe we alles maken. We bakken ons brood enkel op basis van water, bloem en zeezout, heel simpel. Maar we maken er wel heel veel lekkere dingen mee. Tijd, liefde voor het vak en respect voor het product zorgen voor de kwaliteit.” Om te concurreren met supermarkten, moeten ambachtelijke bakkerijen tegenwoordig niet alleen kwaliteit en service brengen, maar zich ook onderscheiden. “En dat doen wij dus met ons desembrood. Er is heel veel vraag naar. Desembrood is echt in opmars”, besluit het duo.

www.bakkerijvanthillo.be

Nieuw Belgisch duurzaam kledinglabel *Little Trouble*

ZOERSEL - Met *Little Trouble* maakt de 33-jarige Ariane Van Houdt uit Zoersel T-shirts en sweaters met een hippe zwart-witprint. En wat bijzonder is: de print kunnen kinderen ook personaliseren door ze in te kleuren.

Little Trouble staat voor duurzame mode met een boodschap: buiten de lijntjes kleuren is toegestaan. “Mijn eerste collectie bestaat uit twee lijnen: *Colour me happy* met T-shirts en sweaters waar een tekening opstaat die kinderen kunnen inkleuren, en *Create Magic* waarbij kinderen de tekening verder moeten afwerken. Met *Little Trouble* wil ik kinderen helpen om hun persoonlijkheid te uiten en hun fantasie en trots aan te wakkeren”, vertelt bedenker Ariane Van Houdt. Het motto van *Little Trouble* is *Colour outside the lines* en dat mag heel letterlijk genomen worden. “Kinderen mogen nu niet alleen op hun kleren tekenen, maar ze kunnen zich ook uitleven en hun creativiteit helemaal de vrije loop laten. Het hoeft absoluut

geen perfect ingekleurde tekening te zijn. Integendeel. Het gaat om authenticiteit, persoonlijkheid, jezelf zijn. Als mama vind ik dat een belangrijke boodschap. En dit wil ik ook aan andere ouders en kinderen meegeven. Uiteraard kunnen kinderen de kledingstukken ook dragen zonder er op te kleuren, want bij de creatie van de prints lette ik erop dat ze op zichzelf staan en ook zonder personalisatie elke outfit extra cachet geven”, aldus Ariane. *Little Trouble* kiest bovendien waar mogelijk voor duurzaam. “De kledingstukken worden in beperkte oplage geproduceerd en zo veel mogelijk over de hele lijn *fairtrade* gemaakt van organisch katoen dat ecologisch wordt geteeld”, besluit Van Houdt.

Facebook: *Little Trouble*

“Mijn doel is de Olympische Spelen, maar de weg is nog lang”

De kans bestaat dat u een van de ruim 700.000 Belgen bent die ieder jaar naar de bergen trekken om er te gaan skiën. België is duidelijk een land waar wintersporters leven, maar een skiland zijn we helemaal niet. Of nog niet. Want enkele beloftevolle jongeren bereiden zich in alle luwte voor op een internationale topcarrière. Bij de vrouwen is Julie De Leeuw (17) uit Gavere daar één van. *Tekst en foto's: Lieven Van Imschoot en if*

Toen ze zes maanden oud was, ging Julie De Leeuw al voor de eerste keer mee met haar ouders Marc en Aline – twee skiliefhebbers – naar de bergen. Toen ze drie jaar was, trok ze al voor de eerste keer de skilatten aan en volgde ze privélessen in de overdekte skipiste in het Henegouwse Komen. Eigenlijk was ze daar nog te jong voor, maar dat gegeven zou een constante worden in haar leven. En zo ging het crescendo: van één keer naar twee keer trainen per week en uiteindelijk elke vakantie gaan skiën. En niet gewoon wat glijden op sneeuw, maar slalommen tussen poortjes zoals haar internationale voorbeelden. “Toen was het om zeep”, lacht moeder Aline. “Op haar eerste Belgisch Kampioenschap in Val Thorens waren de weersomstandigheden slecht: het was koud en er was zeer veel wind en opstuivende sneeuw.

Voor mama hoeft het niet, zei ik tegen haar. Maar ze keek mij aan met een onbezorgde blik en ze ging toch de berg op, om deel te nemen aan de wedstrijd. Toen wist ik al dat ze een harde is. Ze hebben haar uiteindelijk van de piste moeten afhaken, want ze wou steeds weer die afdaling doen.”

Julies skitechniek viel ook de talentscouts van het Flemish Youth Ski Team op, die de toen negenjarige Gavere maar al te graag wilden inlijven. “De trainers zagen geen verschil met de techniek van een twaalf- of vijftienjarige”, zeggen Marc en Aline. “Terwijl ze de pupil van de bende was.”

In haar eerste buitenlandse wedstrijd was het meteen raak. In Oostenrijk, het walhalla van de skisport, versloeg ze de lokale vedette die elke wedstrijd won.

“Men was daar blij dat er eens iemand anders won.”

In de Tiroler Kinderskitag, een wedstrijd waar normaal gezien enkel de beste Oostenrijkers uit Tirol aan deelnemen, eindigde Julie bij haar eerste deelname meteen tweede in haar leeftijdscategorie. Het jaar daarop klom ze een trapje hoger. “In België wist niemand dat ze daar deelnam en in Oostenrijk hadden ze dat niet verwacht, ze trainde daar niet eens.”

Talent

Haar Belgische tegenstandsters skiede ze ondertussen naar huis. Toen ze elf was, werd ze al voor de eerste keer Belgisch Kampioene bij de U16. Sommige van haar concurrenten hadden zelfs extra privétraining gekregen, maar Julie gaf hen het nakijken. Dat ze een groot

A full-page photograph of a young skier, Julie De Leeuw, in action. She is wearing a blue and red racing suit with 'LEKI' and 'Ski Team' logos, a blue helmet, and goggles. She is in a dynamic pose, leaning into a turn on a snowy slope, with her skis carving through the snow and kicking up a spray. The background is a bright, hazy blue sky. A red pole is visible on the left side of the frame.

Veel ouders maken de fout om zich te gaan fixeren op het skiën, maar het blijven kinderen, hé

skitalent is, stond dus buiten kijf. Marc en Aline proberen intussen de druk weg te houden. “Veel ouders maken de fout om zich te gaan fixeren op het skiën, maar het blijven kinderen, hé. We zorgden ervoor dat niet alles in het teken stond van skiën, ze bleef lid van de jeugdbeweging en ze ging ook op surfkamp en op circuskamp. We weten nu ook nog niet wat de toekomst gaat brengen.”

Maar toch begint het door te sijpelen dat er misschien een grote toekomst is weggelegd voor Julie. Terwijl vader Marc met Julie in de krokusvakantie van 2015 in Zell am See was, ging hij al met haar een kijkje nemen in het plaatselijke skigymnasium. Daar combineren hoofdzakelijk Oostenrijkse skiërs hun studies met topsport. De kans is klein dat je daar binnen geraakt, maar Julie slaagde in haar testen en mocht zich inschrijven.

In haar eerste buitenlandse wedstrijd versloeg ze een lokale Oostenrijkse vedette die normaal alle wedstrijden won

Oostenrijk

Julie nam afscheid van haar vrienden en haar klasgenoten van het Don Boscollege in Zwijnaarde en trok naar het gym-

nasium om haar droom na te streven. Maar dat liep niet van een leien dakje. “De eerste maanden ging het moeilijk”, vertelt ze. “Ik miste mijn familie en vrienden, ik spraak de taal (*een Oostenrijks dialect van het Duits, nvdr.*) niet en ik had als enige leerling geen kamernote. Toen ik ook nog een blessure opliep, wilde ik terugkeren naar huis.”

Het leek haar menens. Don Bosco liet weten dat ze eventueel kan terugkeren en het skigymnasium legde de uitschrijfpapieren klaar. Maar sportpsycholoog Rudy Heylen, die ook mental coach van voetbalclub Standard is, praatte in op de jonge skiester, en met resultaat. Hij verplichtte haar om een halfuur per dag haar internaatkamer te verlaten en ze moest een dagboek bijhouden. Toen ze ook nog onder de vleugels van een Belgisch gastgezin werd genomen, bloeide Julie helemaal open. “Sindsdien wil ik hier niet meer weg”, zegt ze. “Ik heb de taal geleerd en intussen heb ik hier veel vrienden gemaakt. Nee, ik beklaag het mij nu helemaal niet, ik zou het zo opnieuw doen.”

Steeds beter

En ook in het skiën blijft Julie vooruitgang boeken. Op het einde van haar eerste FIS-seizoen stond ze al op de 24ste plaats op de wereldranglijst van haar

De eerste maanden in Oostenrijk waren moeilijk. Ik miste mijn familie en ik kende de taal niet. Ik wilde terug naar huis. En nu wil ik er niet meer weg

leeftijdscategorie. “Elk jaar wordt ze beter en beter”, vertelt haar ski- en conditietrainer Stefan Bierbaumer. “Ze zorgt niet alleen voor de goede sfeer in de groep, maar ook in de slalom en reuzenslalom ontwikkelt ze zich enorm goed. Ze kan nog veel bijleren, maar ze is op de goede weg en er is een kans dat ze aan wereldbikers zal mogen deelnemen. Of ze de eerste Belgische wereldkampioene ooit kan worden? Ja, dat kan zeker, maar de weg naar de top is zwaar.”

En dat beseft Julie, die het lokale dialect Pinzgauerisch intussen spreekt alsof het haar moedertaal is, zelf ook zeer goed. “De weg is nog lang. Ik wil meestrijden met de wereldtop in de internationale wedstrijden en mijn eerste grote doel is de Olympische Spelen in Peking van 2022. Als ik daar niet aan mag meedoen, zal ik niet zo teleurgesteld zijn want er komen later nog Olympische Spelen. Maar het is wel een belangrijk doel en ik kan slecht tegen mijn verlies, zelfs in gezelschapsspelletjes (lacht).”

Clara Cleymans, een filosofe op de set van 40-45

Op haar achtste zette Clara Cleymans (29) haar eerste passen op het podium van de Antwerpse Stadsschouwburg als de kleine *Cosette* in de musical *Les Misérables*. Daarna volgde nog een resem theaterproducties en tv-series, naast een diploma filosofie. In een beurtrol met Nathalie Meskens en straks ook Laura Tesoro, kruipt de zus van... vandaag in de huid van Sarah Liebman in de succesmusical *40-45* van Studio 100.

Tekst: Yannick De Spiegeleir Foto: if

40-45 heet een spektakelmusical te zijn, de (drie)dubbele cast inclus. Dat lijkt niet echt iets voor een eerder eigenzinnig iemand als jij?

Het was in ieder geval een nieuwe ervaring voor mij, dat klopt. Maar de wisselende rol met Nathalie blijkt een meerwaarde en dat zal vanaf 13 februari niet anders zijn met Laura Tesoro, daar ben ik helemaal gerust in. Tijdens de repetities zorgde ik er bijvoorbeeld voor dat ik ook tijd overhield voor mijn gezin en in het bijzonder voor mijn dochtertje Jeanne. Ook dat aspect van de job is nu immers belangrijk geworden. We konden bovendien veel van elkaar leren, Nathalie en ik. Er was geen concurrentiestrijd over wie nu de echte Sarah neerzette. Regisseur Frank Van Laecke heeft veel ervaring met musicals en stimuleerde ons net om elk eigen accenten te geven aan het personage van Sarah Liebman. Dat maakte het extra boeiend. Het is dan ook de normale gang van zaken om met dubbele casts te werken in de musicalwereld.

Jouw oma maakte het bombardement van Mortsel mee door de Amerikanen in april 1943. Er vielen toen duizend doden. Heeft dat jouw kijk op 40-45 mee beïnvloed?

Oma heeft dat vreselijke bombardement inderdaad intens meegemaakt. Het kleine meisje van toen is aan de dood ontsnapt. Ik kende haar verhaal uiteraard en dat bepaalt mee hoe ik kijk naar die duistere tijd. Maar het is niet zo dat ik de rol van Sarah speel met oma's eigen verhaal in mijn achterhoofd. Onbewust speelt het mogelijk

wel mee. Mijn oma langs de andere kant van de familie is komen kijken naar de avant-première. Aan haar merkte ik wel hoe ze emotioneel geraakt was door

het verhaal van de musical. Mijn grootouders behoren tot de laatste generatie die de Tweede Wereldoorlog heeft meegemaakt. Daarom is het zo belangrijk dat we dit verhaal blijven vertellen. Er komt nu een generatie aan die voor het eerst geen familieleden zal hebben die kunnen getuigen over de oorlog. Dat laat een grote leegte achter, want niets is zo sterk als de verhalen van mensen die je vertrouwd zijn. Daarom moeten we dit verhaal nu blijven vertellen in de hoop dat de geschiedenis zich niet herhaalt.

Blijft er naast 40-45 nog ruimte voor andere projecten?

Binnenkort ben ik te zien in enkele langspeelfilms. In de lente stond ik bijvoorbeeld op de set van *Koud licht*, een thriller van Michael Van Den Eynde die in de zalen komt in het najaar van 2019. En in november zijn we gestart met de opnames van een horrorfilm, maar veel meer kan ik daar nog niet over verklappen (*lacht*). En dan heb ik me ook laten strikken voor *De Slimste Mens* natuurlijk.

Je hebt een diploma filosofie en filosofen zijn slimme mensen...

Dat zou kunnen. Maar als ik écht slim was, had ik niet toegestemd om mee te doen, denk ik dan. Ik heb mijn thesis gemaakt over emoties bij acteurs en ik heb zo'n vermoeden dat ik een goed onderwerp ga worden voor een nabespreking van dat thema...

De spektakelmusical 40-45 loopt nog tot en met 24 maart in Puurs.

Tickets kosten tussen 49,95 en 94,95 euro. Voor de weekvoorstellingen geldt een korting van 5 euro op de ticketprijs.

Alle info: www.40-45.live

Niels Albert heeft geluk gevonden, maar het litteken blijft

Niels Albert moest vier jaar geleden op 28-jarige leeftijd noodgedwongen stoppen met veldrijden door hartproblemen. Vandaag is die wonde geheeld en vindt hij zijn geluk in andere dingen. Pas Uit trok naar de *Niels Albert Bike Shop* in Tremelo voor een openhartig gesprek over het leven na de koers, al is het veldrijden nooit ver weg.

Tekst en foto: Joris Vliegen

Het plotse overlijden van renner Michael Goolaerts eerder dit jaar tijdens Parijs-Roubaix deed Albert nadenken en beseffen dat hij geluk heeft gehad. “Als ik terugdenk aan die dag, krijg ik koude rillingen. Die jongen was ook getest en goed bevonden. Pech gehad dus. Dan is wielrennen heel relatief. Dat heeft me vooral doen beseffen dat er andere dingen in het leven zijn”, vertelt Niels. “Ik heb geluk gehad. Bij mij werd het probleem met mijn hart toevallig ontdekt en uit verder onderzoek bleek dat die hartritmestoornissen bij hoge inspanningen levensbedreigend waren. Dan is de beslissing snel gemaakt.”

Zijn palmares was toen al indrukwekkend met onder meer twee wereldtitels en één Belgische titel. “Die wereldtitel in Koksijde in het zand maakt het voor mij wel af. Het was het hoogtepunt in mijn carrière. Een schonere koers in mijn leven winnen, dat zou nooit gelukt zijn”, zegt Albert, die gelooft dat hij ook vandaag nog een rol van betekenis zou spelen.

Het leven na de koers

Niels Albert opende intussen in Tremelo de *Niels Albert Bike Shop*, waar bezoekers de fietsen kunnen zien waarmee Wout van Aert en Niels Albert wereldkampioen werden. Daardoor wordt Albert wel telkens geconfronteerd met zijn vervroegd wielerspioen. “Ik zie het gedwongen stoppen met wielrennen een beetje als een wonde die genezen is, maar die een blijvend litteken achterlaat. Maar elke keer als ik mijn T-shirt uittrek, dan zie ik dat litteken nog. Voel ik pijn? Nee, eigenlijk niet. Al blijft de vraag: waarom?”

“Het is niet eerlijk en het zal blijven knagen. Het eerste jaar kon ik daar geen vrede mee nemen, maar nu kijk ik daar heel anders

naar. Ik heb een dochter, mijn leven is terug op de rails en ik heb stabiliteit. Ik geniet nu van andere dingen...”

Relativeren

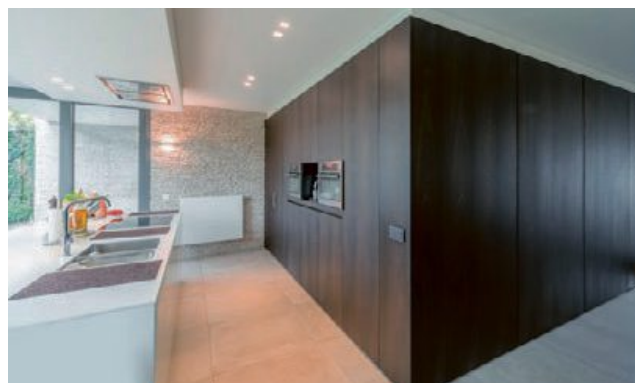
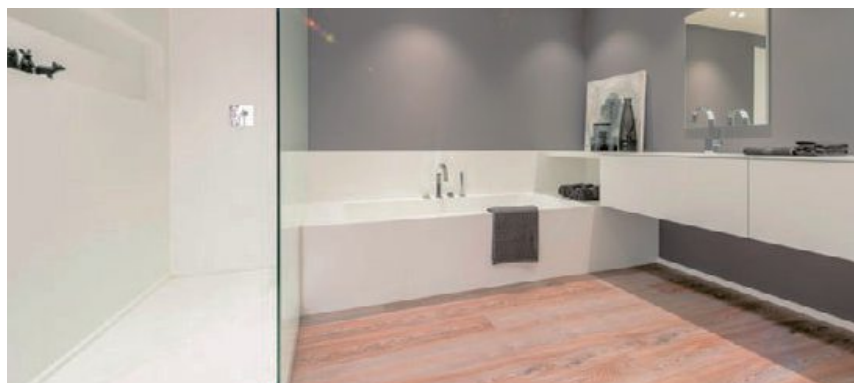
In juli mochten Albert en vriendin Valeska met Alexine een dochter verwelkomen, maar ook dat verliep niet van een leien dakje. “Wij hebben twee miskramen gehad. De eerste keer denk je dat het zo moet zijn. Als man kon ik het relativeren, maar Valeska had het kind al drie maanden gedragen. De tweede keer was voor ons allebei een slag. De derde keer is alles goed gegaan. Derde keer, goede keer, zeker? Een dochter verandert veel in je leven natuurlijk. Ik merk dat ik daar toch wel een zekere rust gevonden heb. Als je ‘s avonds thuiskomt na een drukke dag of een tegenslag, dan is alles een beetje vergeten. Wereldkampioen worden in Koksijde was het hoogst haalbare in mijn carrière en een dochter was het mooiste op privévlak, maar ik probeer die twee wel wat van elkaar gescheiden te houden.”

Lachen en genieten

De tweevoudige wereldkampioen werkt intussen niet meer samen met Wout van Aert, maar ging dit seizoen als ploegleider aan de slag bij Pauwels

Sauzen-Vastgoedsservice. “Ik wou ook gewoon meer thuis zijn bij mijn dochter. Ik probeer wel zo veel mogelijk hier en daar nog wat op tv te doen, zodat mensen – en vooral de jongere generatie – blijven herinnerd worden aan wie we waren. Ik vind dat ook wel leuk en probeer gewoon mezelf te zijn. Ik ben niet anders op tv in *De Slimste Mens* dan thuis. Uiteraard kan ik ook serieus zijn, maar ik kan veel lachen, plezier maken en genieten”, besluit Niels

TOTAALINRICHTING • PRODUCTIE IN EIGEN ATELIER • PROFESSIONEEL ADVIES • VAKKUNDIGE PLAATSING • CORIAN® VERWERKING

Wuustwezel - Kalmthoutsesteenweg 193 - 03 669 60 84

Aartselaar - Kontichsesteenweg 35 - 03 877 96 00

Lochristi - Antwerpsesteenweg 84 - 09 274 04 84

OPEN OP ZONDAG

www.augustijnskeukens.be

BELGISCH VAKMANSCHAP

AUGUSTIJNS

KEUKENS & INTERIEUR